

Handwritten signature or mark in the top left corner.

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: G. W. KOOPMAN. GRIFFIER: H. R. S. TIJSSENS. REDACTEUREN:
R. VERLOREN VAN THEMAAT — T. KOMOR — S. G. KRUYTBOSCH — L. C. SLOTH BLAAUBOER.
VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
12e JAARGANG ZATERDAG 1 FEBRUARI 1936 12 BLZ. No. 19

REDACTIONEEL

AERO VIJF JAAR.

Heden is het vijf jaar geleden, dat de Delftsche Studenten Aeroclub, de eerste en eenige Studenten Aeroclub in den lande werd opgericht. De groote belangstelling, die reeds dadelijk bij de geboorte voor deze ondervereeniging heeft bestaan, is nog onverzwakt aanwezig bij het eerste lustrum. Aan de eene kant is daar het zweefvliegen, waar velen aan deelnemen, aan de andere kant het motorvliegen, dat ondanks de kostbare opleiding, toch reeds door enkelen geregeld en met succes wordt beoefend. De inwendige werkzaamheid van de club komt wel het best tot uiting, wanneer men bedenkt, dat bij het eerste lustrum een product van hoofd en handen der leden ten doop zal worden gehouden. Wij drukken hierbij een fotografie af van het vliegtuig P.H.D.S.A., na morgen Prinses Juliana geheeten, met den ontwerper-constructeur en den invlieger-instructeur. Wij wenschen de D.S.A. van harte geluk zoowel met het eerste lustrum als met het eigen toestel en wenschen haar het beste toe voor de volgende vijf jaren, die wij met vertrouwen tegemoet zien.

ALMANAK

Groot was de verrassing voor de Commissie tot Redactie van den Almanak voor het jaar 1936, toen haar dezer dagen een vlugschrift gewerd, aan de uitgave waarvan kennelijk de gedachte ten grondslag heeft gelegen, de Redactie na het verschijnen van den Almanak een welverdiende rust te gunnen, en buiten haar bemoeienis om een aanvulling van de adreslijst te publiceeren, waardoor men zich alsnog ten allen tijde op de hoogte zou kunnen stellen van de naam, studierichting en -jaar, het adres, telefoon- en gironummer van een twintigtal Corpsleden, een gedachtengang, die de Redactie in principe gaarne zou apprecieeren, ware het niet, dat de uitgave van dit voddige pamflet in deze, blijkbaar zoo bij uitstek ongeroutineerde, handen geworden is tot een hutspot van vergissingen en drukfouten, ja tot een schrijnend hand in handgaan van onnauwkeurigheid en onvolledigheid, tot een waarlijk tergend getuigschrift van typografisch dilettantisme, kortom tot iets, waarvoor de Redactie geenerlei verantwoordelijkheid op zich kan en wil nemen.
de Redactie van den Almanak voor 1936.

Zoals de gewoonte is bij Lustra, hebben wij ook ditmaal gemeend onzen lezers het interview voor te moeten leggen, dat een deputatie uit de Redactie heeft gehouden met het Bestuur van de jubileerende vereniging i.c. dat van de Delftsche Studenten Aeroclub.

Bij het eerste bezoek stappen wij binnen bij den president. — Sorry kerel, zeggen wij tegen hem, want hij zit in zijn kamerjas te ontbijten en is daarbij druk aan het schrijven. Wij nemen stilzwijgend aan, dat het zijn rede is.

— We wilden je wat vragen over Aero!

— Ha zoo ja; Aero, kijk eens dat bestaat vijf jaar, officieel dan altijd maar heb je Reep niet gezien, die is zoowel met de Spiegel als met ons op de hoogte.

De knobbeltjes op zijn voorhoofd glimmen van opwinding en gejaagdheid.

— Ja, zie je, ik moet me aankleeden. Persconferentie, een drukte van belang!

— Dat komt goed uit, meenen we, wij zijn net van de Pers. Het Aerohoofdje, dat we speciaal hebben meegenomen, drukken we af op het blanke tafellaken. De president beschouwt het met aandacht en kauwt daarbij op de kwasten van zijn gordel.

— Verrekt lollig hoofdje eigenlijk, peinst hij schor, hoe komen ze aan het idee? Die andere vent lijkt Lambach wel. O!, ratelt hij, U komt natuurlijk voor nieuws omtrent de P.H.D.S.A. De kist vliegt als een trein en de Pop-joy is reusachtig, eenvoudig reusachtig!

— Wordt hij gedoopt met poepel, vragen we.

Hij wordt nijdig.

— Neen, zegt hij, we kunnen misschien beter een fleschje nitroglycerine nemen, opdat het ding goed in de lucht zal kunnen vliegen.

Wij vatten de woordspeling en lachen heesch mee. Dan nemen we snel afscheid, want de President begint al rapper en radder te praten, zoodat we er geen touw meer aan kunnen vastknoopen. De rede! We willen hem niet langer storen. Hij kijkt nog even naar ons als we weggaan en repeteert verder.

Het duurt niet lang of we bereiken het huis van den secretaris. We fluiten het Aerofluitje, maar er gebeurt niets. De juffrouw geleidt ons naar Mijnheers kamer, die ingericht is als een vliegtuigcabine. De bewoner blijkt een handige knutselaar en is volijverig bezig. Hij prutst aan een modelletje van de P.H.D.S.A. Op het oogenblik werkt hij aan een aileron en geeft dadelijk een uitgebreide verhandeling over remklappen.

— Deze schroef heeft Idema aangedraaid en die heb ik vastgemaakt.

— En nu gaan we feesten. U komt van de Spiegel? Weet U of daar mijn inzending al is aangekomen? Het heele programma moet erin.

— Kunnen we U niet even nemen met het toestel in de hand? (Tommy loert al door de zoeker van de Leica). — We kunnen dat dan clichéeren en afdrukken. En dan spreekt U nog enkele woorden als: — Ik ben erg blij, dat de D.S.A. . . . Maar hij wil er niets van weten.

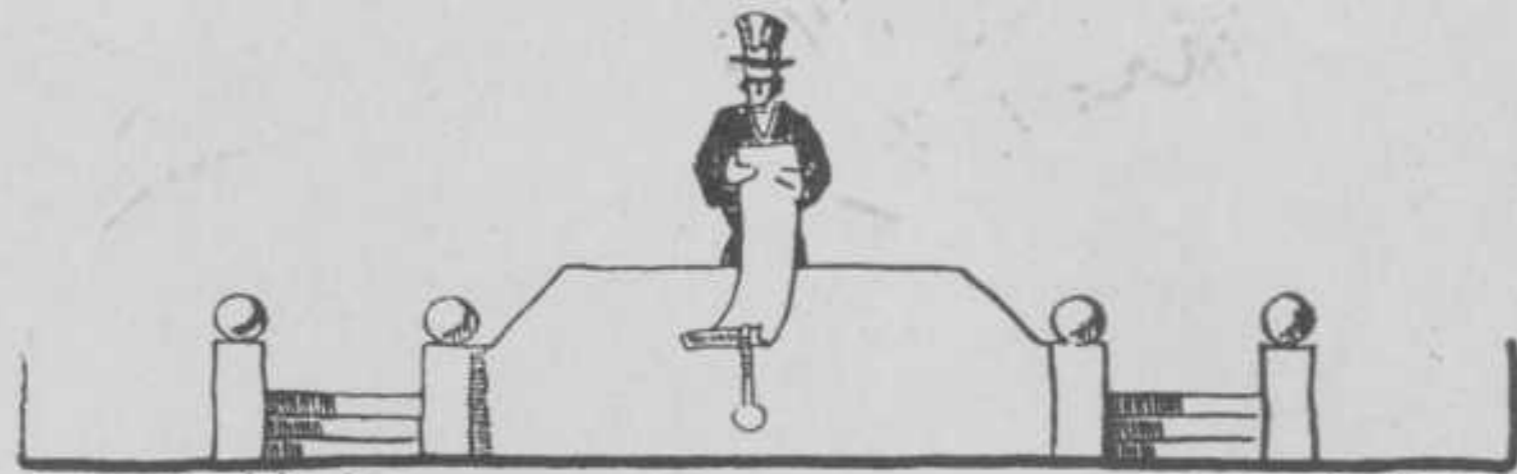
— Neen Heeren, ik moet nu weg. College en dan die Persconferentie!

— Dag Heeren neemt U nog een kopje thee, hij is nog warm onder de muts.

Wat gerommel, een vleugje benzinedamp, en weg is-ie. Het volgend bezoek was een gunstige uitzondering op den regel.

— Helpt U even de kas zoeken? Ik mis ook nog een brief van duizend.

— Die zal Reep (V)verloren hebben, denken we.

UIT 'T ROODE KAMERDE

De Financieele Commissie heeft zich als volgt samengesteld:

J. M. G. D. VAN SLINGELANDT, *President.*

J. J. BERENSCHOT, *Secretaris.*

H. J. S. ELINK SCHUURMAN, *Lid.*

P. M. GUNST, *Lid.*

H. G. v. d. BERG, *Lid.*

De Thesauriers van de ondervereenigingen van het Delftsch Stud. Corps worden verzocht balansen en begrotingen uiterlijk 14 Febr. a.s. bij de secretaris van de Financieele Commissie in te leveren.

Bij in gebreke blijven wordt door den Thesaurier van den Senaat geen geld meer uitgekeerd. Tevens wordt den Vereenigingen verzocht twee leden aan te wijzen, die met een lid van de Financieele Commissie de Verificatie Commissie zullen vormen.

Namens de Financieele Commissie.

J. J. BERENSCHOT.

Secretaris.

— Ja ik ben net bezig aan mijn nieuwe boek: „Hoe krijgt men goedkoop een Vliegtuig?” Ik heb erg veel steun aan de ervaringen van de Aeroclub gehad. Waarschijnlijk maakt het nog meer opgang dan „Wordt het D.S.C. een Sportclub” van Go. van den B.

Daar gaat de deur open en een bal van zeildoek rolt binnen.

Het blijkt Mr. Muntinga te zijn, oud D.S.A.-er.

Zijn Havana rolt van de eene mondhoek naar de andere.

— How do you do?

Wij kijken gefascineerd toe.

REEP. Voor de deur vallen we over een paar schoenen en een broek-met-bretels-en-onderbroek-erin. Reep staat midden in de kamer. Op een bureau liggen stapels papier en opgerolde teekeningen. Het bureau is opengetrokken en alle laden zijn omgewoeld.

— Waar is mijn lint? Ik kan het heelemaal niet meer vinden.

— Misschien zit het in je binnenzak, zeggen wij.

Reep grijpt in zijn borstzak en haalt van allerhande te voorschijn, . . . maar geen lint.

— Kijk dan eens in je jacquet.

— Verdraaid dat's een idee.

Het jacquet wordt omgedraaid en uit de bilzak rolt zoowaar een Spiegelinsigne.

— Dat had je leelijk kunnen prikken, kerel!

Nu weerklinkt een geweldig geraas en de kamer wordt in een mist van stof gehuld. Als de nevel is opgetrokken ligt warempel het lint boven op de puinhoopen van het bureau.

— Ja ik heb eigenlijk verrekt weinig tijd. Ik moet nog zooveel doen! Voor morgen een tekening en vliegen met Dick. Vliegen is heerlijk! Ik ga er vandoor. *Misschien* zie ik je Maandag wel op de Redactie, trouwens Vrijdag op de receptie.

Hij wiegelt weg, het blonde hoofd ietwat scheef.

Verteederd staren wij hem na.

Na tien minuten hadden wij hoed en pijp weer teruggevonden en begaven ons naar den Commissaris.

— Mijnheer is naar celles, Mijnheer.

— Ai!!

Maar daar komt hij al aangestapt met de kist onder den arm.

— Zoo hnik heb me wat gehaast en kom zoojuist uit Rotterdam.

We gaan naar binnen. De jongste Redacteur wijst ons van alles als „Kijk daar heb je het bed van Coen”, enzoo.

De commissaris zwijgt over Aero.

Plotseling zegt hij:

— Ik zal je wat voorspelen.

— Hè ja, zeggen wij. De andere Redacteurs gaan snel heen.

— Dat concert van Haydn, je weet wel hhin D: pom, tralalatalala . . .

De huisgenooten luisteren met geloken oogen.

Ik slaap in en droom dat ik in een vliegtuig zit. In ieder geval voel ik me vlak bij den hemel bij deze verheven klant. Het gesnurk bootst de motoren na . . .

Met gevoelens van enz.

DE DEPUTATIE UIT DE COMMISSIE
TOT REDACTIE.

REDE, UITGESPROKEN DOOR DEN RECTOR MAGNIFICUS DER TECHNISCHE HOOGESCHOOL, Prof. Ir. G. DIEHL, TER GELEGENHEID VAN DEN MAALTIJD TER EERE VAN HET 1E LUSTRUM DER DELFTSCHE STUDENTEN AEROCLUB.

Mijnheer de President,

Het is mij een groot genoegen aan Uwe uitnodiging voor dezen maaltijd ter eere van het eerste Lustrum der Delftsche Studenten Aeroclub gevolg te hebben kunnen geven en daarmee op zich zelf reeds te doen blijken, dat de Technische Hoogeschool belang stelt in dit feestelijk gebeuren in de studentenwereld. Maar bovendien omdat het mij gelegenheid biedt in enkele woorden uiting te geven aan haar oprechte gevoelens van verheugenis in en respect voor de bereikte resultaten in het 5-jarig bestaan van Uw club.

Als resultaten kunt U onder meer met voldoening wijzen op de groep van gebrevetteerde studenten-vliegers, met inbegrip van hen, die inmiddels reeds zijn afgestudeerd, en met gewettigden trots op het eigen gebouwde vliegtuig, de P.H.D.S.A. maar mijns inziens, boven dit alles uitgaande, op het feit, dat, niet alleen in, doch ook buiten Uw club blijvende geestdrift is gewekt voor wat gewoonlijk een sport wordt genoemd, een sport welke echter door Uwe ernstige beoefening ver boven het normale begrip sport verheven is geworden.

In hoeverre wellicht geestdrift voor sport, — waaronder wij, volgens Van Dale's Woordenboek, moeten verstaan „ontspanning in de open lucht, die vaardigheid en kracht vordert en bevordert —”, mede den stoot heeft gegeven tot de oprichting van Uwe vereeniging, kan ik niet bevroeden, maar wel weet ik, dat ik het woord sport in verband met de vliegkunst een slecht passende associatie vindt.

Het zou mij spijten, als de enthousiaste sportbeoefenaars, waartoe ik velen onder U weet te moeten rekenen, hieruit zouden afleiden dat ik de groote waarde van sportbeoefening niet zou erkennen. Ik wensch slechts te doen uitkomen, dat ik een waarde van andere en ook hoogere orde toeken aan de beoefening van het vliegen en al wat daar mee samenhangt, omdat dit via zijn techniek nauwer verwant is aan kunst, kunde en wetenschap, dan de sport, welke op haar beurt zoo veel nader staat tot spel. Het is dan ook naar mijne meening geen toeval, dat de eerste Studenten-Aeroclub in Nederland juist in Delft werd gesticht en het is evenzoo natuurlijk, dat de Technische Hoogeschool daar trotsch op is.

Mijnheer de President, Ik voel mij daarom zoo gerechtigd namens onze Technische Hoogeschool Uw club van harte geluk te wenschen met dit eerste Lustrum en de hoop uit te spreken, dat de Delftsche Studenten Aeroclub in gestadigen bloei nog vele en vele lustra aan dit zal weten te verbinden.

TER GELEGENHEID VAN HET 5DE LUSTRUM DER D.S.A.

Wie had dat kunnen vermoeden, dat nu bij het 5de lustrum van de D.S.A. er geen enkel ongebrevetteerd corpslid meer zou zijn; dat men zich zelfs tot de unieke zonderlingen mag rekenen wanneer men geen eigen toestel heeft evenals dat in 1936 het geval was met de leden, die geen eigen fiets gebruikten?

Maar het pleit voor de goede geest van het D.S.C. dat die zonderlingen er nog zijn, dat naast diegenen die al te stoutmoedig trachten te verwezenlijken wat hun vooruitziende blik als toekomstige ontwikkeling aanschouwt, er ook meer behoudende leden zijn, die niet minder stoutmoedig zich aan de lange beenen van Vader Tijd vastklemmen om hem het loopen zoo zwaar mogelijk te doen zijn.

Al hebben wij de verbluffende groei van de D.S.A. zooals die in de achter ons liggende 25 jaren te constateeren valt, niet mogen verwachten, toch is de kiem hiervan reeds bij het eerste lustrum aan te wijzen.

Want toen begon in het Corps reeds het besef door te dringen dat aan de luchtvaart de toekomst was, en dat de élite der Nederlandsche jongelingschap zijn frissche levensmoed en zijn vertrouwen in de toekomst niet beter kon ontplooiën, dan door kop en schouders te zetten onder de grootsche mogelijkheden die op dit gebied nog op verwerkelijking wachtten. Reeds toen waren er een aantal mensen, die zonder veel ophef al hun tijd en werkkraft besteedden om de eerste schrede te zetten op de weg die de D.S.A. groot maakte, nl.

BENJAMIN'S LEVENTJE IN VIJF JAAR.

Toen vijf jaar geleden de Corpsbaby, aanstonds naar één van zijn welhaast vergeten voorouders, „Aeroclub,” gedoopt, geboren werd, werd zij door hen, die aanwezig mochten zijn bij deze pijnlijke verlichting van het Moederlichaam, rijkelijk beschonken met goede gaven en wenschen. Door der Barenden brein woelden echter sombere gedachten aan de toekomst, geconcentreerd om het huh-schreeuwende gedrocht in windselen, dat nieuw voedsel aan de maagdelijke borst kwam vragen.

Reeds de eerste jeugd was voorspoedig, en het kind kwam zijn stelselmatige ondervoeding wonderwel te boven door zijn ijzeren gestel. Maar wie dacht, dat het eenmaal een eigen vlieg-machien zou bezitten, niet alléén maar zoo'n speelgoedvogeltje, maar een heusche, groote? En niet maar één, maar reeds drie toestellen worstelden om den voorrang in de vloot van het Wonderkind, toen het vijf jaar oud was. Zoo gaven reeds alle omstanders blijk van hun verregaande minachting voor Jeluidi Mustabo en zoovele andere concurrenten en stelden ook dit Kind tentoon. Hetgeen deze dagen geschiedt in de Nederlandsche Pers.

Niet moet men echter vergeten, dat het reeds van jongs-, ja wij mogen wel zeggen van meet af aan als een tweede Hercules stoeide met groote daden. Goochelenderwijs ontwierp het stoutmoedige plannen, en daarvan is het bereikte nog slechts een klein deel! Stelde het niet reeds, een dag na de geboorte, zijn wieg uit elkaar trappende, zijn luierspelden in het gelid voor de kanarie, die die morgen gewurgd in zijn kooi geworden werd, hopende hem het vliegen te leeren? Defileerde voor zijn bolle oogjes niet reeds het geheele Delftsch Studenten Corps, als een ordelooze horde bijen dooréén zoemend?

Het waren grootendeels slechts droomen!

Zij wachten nog op hun vervulling.

De D.S.A. verkreeg eindelijk, vijf jaar na haar geboorte op 30 Januari 1931, het langbegeerde motorvliegtuig. Het lang gewenschte privatdocentschap in de vliegtuigbouwkunde werd ingesteld. Zij bezat reeds een zweeftoestel, en schafte zoojuist, samen met de Rotterdamsche zweefclub, een prestatie-zweefvliegtuig aan. Zij heeft een aantal gebrevetteerde leden, maar een klein aantal.

Het zweefvliegen wordt betrekkelijk druk beoefend.

Is er reden voor nog meer optimisme?

Wij wenschen het van ganscher harte. En daar hebben wij eenige redenen toe.

Als de Corpsbaby nog iets ouder wordt, heeft zij haar Ypenburgsch speelterrein vlak naast de al-dan niet gegrendelde voordeur van het moederlijk huis. Zelfs haar neemt het slechts tien minuten er te komen. In doosjes bij de zandbak staat het speelgoed, nieuw en oud, de afgeknaagde kaalgesubbelde opgezette kraai, zonder wielletjes om hem op voort te trekken, en het laatste verjaarscadeau, knalrood, maar met echte wielen en een motortje.

Omdat daar bovendien zooveel Ypenburgsche lolley's, kindermanatjes en uitgeperste sinaasappel-glaasjes voor het grabbelen liggen, gelooven wij, dat het Kindje er nog wel druk zal gaan spelen.

Het Bestuur der D.S.A.

de bouw van een eigen motortoestel, een prestatie eenig in de geschiedenis der Nederlandsche Corpora.

Reeds toen groeide geregeld het aantal diergenen, die — waar het motorvliegen hun nog te kostbaar was — zich met de luchtvaart en de mogelijkheden daarin opgesloten vertrouwd maakten door zich op zweefvliegen toe te leggen, en mede door hen, die welhaast allen tot de pioniers en voorvechters der Nederlandsche luchtvaart gerekend mogen worden, zijn deze mogelijkheden thans aan allen vertrouwd, daar ze werkelijkheden geworden zijn.

Mogen dan met het lustrum de oud-leden wederom uit alle hoeken der aarde opstijgen, om enkele uren later ten Societeit Phoenix het Bestuur der D.S.A. te komen gelukwenschen. De richting wordt aan allen gewezen door het baken dat als van ouds tot aan het einde der stratosfeer zichtbaar is, de groote spiegel welke zich hoog boven de Societeit Phoenix bevindt met de woorden: „Inspice et cautus eris.”

Dat het een lustrum moge worden de toekomst der D.S.A. waardig.

N. T. LAMBRECHTSEN.
J. HUDIG.

DE MESTVAALT

CONFERENTIE OVER HET UNIVERSITEITSVRAAGSTUK, georganiseerd door het Nederlandsch Comité van International Student Service (I. S. S.) en de Studenten-Commissie voor Volkseenheid. 21, 22 en 23 Februari in Woudschoten, bij Zeist.

Vrijdag 21 Februari: 17 uur Aankomst der deelnemers. 20 uur Opening: Mr. W. H. Fockema Andreae, leider der conferentie. Z.E. de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, Prof. Dr. J. R. Slotemaker de Bruine. Prof. Dr. N. van Wijk, Voorzitter van het Nederlandsch Comité van International Student Service. A. G. M. van Melsen, Voorzitter van de Studenten-Commissie voor Volkseenheid. Lezing: Dr. Philip J. Idenburg „De overbevolking van Universiteiten en Hoogescholen.”

Zaterdag 22 Februari: 's Ochtends Lezing: Prof. Dr. J. van Loon „Kan er ten opzichte van de maatschappij universitaire overbevolking zijn?”

's Middags Lezing: Prof. Dr. J. B. Kors „De waarde van de academicus afgezien van zijn specifieke maatschappelijke functie.”

's Avonds Lezing: Mr. N. Stufkens „Universiteit en Maatschappij.”

Zondag 23 Februari: 's Ochtends Vrij.

's Middags Lezing: V. Leemans „Universiteit en Volk.”

's Avonds Lezing: Prof. Dr. H. R. Kruijff „Reorganisatie van Universiteiten en Hoogescholen.”

Sluiting.

De deelneming aan de conferentie staat open voor studenten en afgestudeerden; conferentieprijis f 7.50, alles inbegrepen; opgaven vóór 14 Februari te richten aan: Woudschoten, Zeist; storting conferentieprijis op postrek. no. 17911, Conferentiekas

VAK-VEREENIGINGEN

Vereeniging voor Technische Physica.

Gewone Vergadering op Woensdag 5 Februari in de groote Collegezaal van het Laboratorium voor Technische Physica. Aanvang 8 uur.

Spreker: Dr. A. Michels.

Onderwerp: „Eigenschappen van gecompriëerde gassen.” In aansluiting op deze lezing zal een excursie gehouden worden naar het Laboratorium van Dr. Michels te Amsterdam, op Maandag 10 Februari.

Tevens zal dan een bezoek gebracht worden aan de Artillerie--Inrichting aan de Hembrug.

Excursie op Maandag 10 Februari.

8.15 Vertrek station Delft.

9.43 Aankomst Hembrug.

10.—12.30 Bezichtiging Artillerie-Inrichting. Lunch in Amsterdam.

14.—17.— Bezoek aan het Laboratorium van Dr. Michels. De terugreis kan door ieder afzonderlijk worden

afgelegd.

Kosten à f 3.25 per persoon moeten voor Donderdag 6 Februari 4 uur voldaan zijn bij Wensveen, op welke tijd de inschrijving sluit.

Namens het Bestuur,
A. VAN WEEL, Secretaris.

N. C. S. V., Woudschoten, Zeist; na opgave volgen praktische mededeelingen en syllabus der lezingen.

Voor nadere inlichtingen wende men zich tot:

J. H. G. Ferman, lid Dagelijksch Bestuur Nederlandsch I. S. S. Comité, Wittevrouwensingel 39, Utrecht, en A. G. M. van Melsen, Voorzitter Studenten-Commissie voor Volkseenheid, Kroostweg 13, Zeist.

„AU CONDOR” PLEIN 8 DEN HAAG

Het best gesorteerde Sigarenhuis
in Nederland

Uit de eerste Nederlandsche fabrieken

Eigen directe importen van de
bekendste Sigaren, Sigaretten
en Tabakken

SPECIALITEITEN:

Import Sigaren:
PARTAGAS } Habana
ROMEO Y JULIETA }
H. UPMANN }
Dannemann (Brazilië)
Alhambra (Manilla)

Import Sigaretten:
CAMEL
PALL MALL (Virginia & Turkish)
BOSTANJOGLO (Russisch)
CONDOR RUSSEN
YANKEES (Amerikaansch)
SEMIRAMIS (Egyptisch)
en alle andere merken.

DE REVALO VIOOL

is een schepping, die de oude Italiaansche
meesterinstrumenten overtreft.

STRADIVARIUS IS HERLEEFD!!

Maurits v. d. Berg bespeelde in de Beethovenzaal te Berlijn de beroemde STRADIVARIUS uit het bezit van Mendelsohn ter vergelijking met de REVALO VIOOL, voor een uitgelezen schare toehoorders. De REVALO VIOOL evenaarde niet alleen de Stradivarius, doch overtrof deze in vele opzichten. De geestdriftige beoordeelingen van verschillende kunstenaars als Arthur Nikisch, Einar Hansen, Eugène Lecomte e. a. zenden wij gaarne zonder verplichting.

Wij leveren deze instrumenten desgewenscht ook op gemakkelijke betaling en zenden ze ook op zicht.

Generaalvertegenwoordigers voor Holland en Koloniën:

N.V. HEES & Co. - DELFT

VLEESCHHOUWERIJ
SPEKSLAGERIJ
A. W. VEELENTURF
PEPERSTRAAT 17 h. Koornmarkt
Telefoon 38 Postgiro 160021

DE MODERNSTE SLA-
GERIJHIER TER STEDE
MET DE NIEUWSTE
KOELINRICHTINGEN

SPECIAL ADRES VOOR
HEEREN STUDENTEN
VOOR FIJNE VLEESCH-
WAREN VOOR ONTBIJT
EN KOFFIETAFEL.

„ACADEMIA” Boekhandel en Antiquariaat
OUDE DELFT 101/103 naast Hoofdgebouw T.H. TEL. 1776

Geen opruiming — maar goedkoop
Kunst - Belletrie - Studieboeken

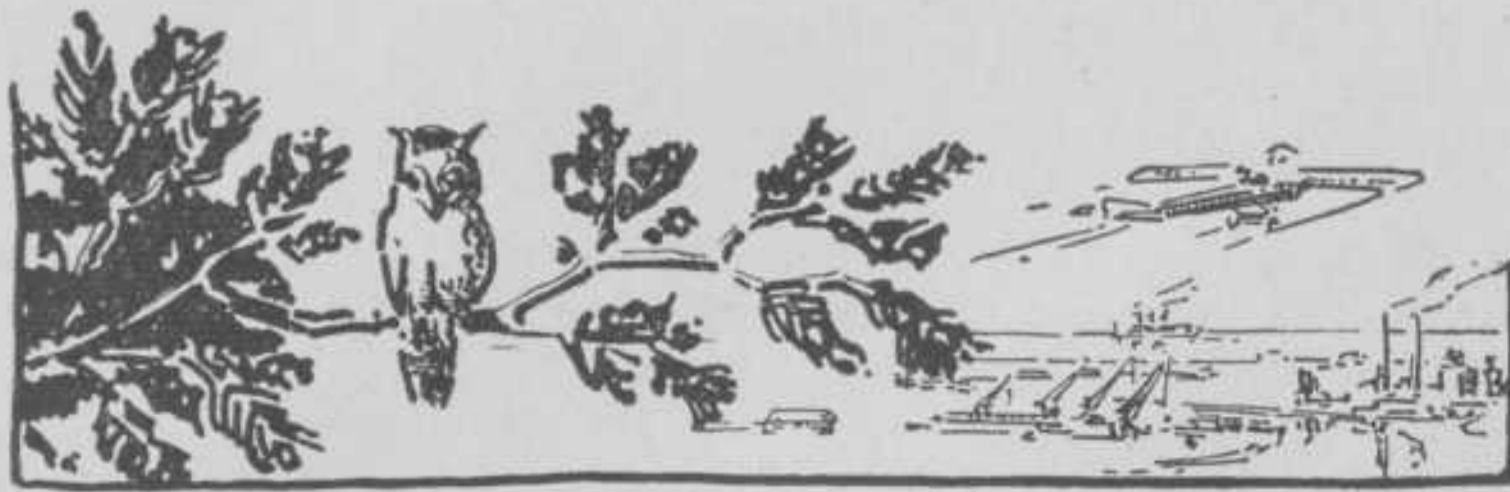
Overalls, Witte Jassen

Bij KOK krijgt U de juiste modellen,
goede kwaliteiten tegen lage prijzen

HEEFT KOK OOSTEINDE 139 - DELFT - TEL. 11

De voorzitter tot de nieuwe
secretaris van de vereeniging
„en.....wij laten drukken bij Meinema”

TECHN-HOOGESCHOOL

Prof. P. Meyer zal op Zaterdag 1 Februari a.s. geen college geven.

Prof. Dr. Ir. C. J. van Nieuwenburg maakt bekend, dat hij Maandag 3 Februari a.s. v.m. 10—11 uur en n.m. 1—2 uur verhinderd is college te geven.

Prof. H. M. Luns maakt bekend, dat door hem in aansluiting aan en binnen het kader van het college Geschiedenis der Bouwkunst de volgende 5 voordrachten zullen gehouden worden in de collegezaal van het gebouw voor Bouwkunde van 1—2 uur:

Romeinsche keizerstijd.

Dinsdag 11 Februari: Iets uit de iconographie van keizer Augustus.

Italiaansche renaissance.

Dinsdag 3 Maart: Nicolo Piano, Donatello, Michel Angelo. Vrijdag 6 Maart: Pierro della Francesca, Melozzo da Forli, Rafaël.

Fransche barok.

Dinsdag 31 Maart: „Les arts somptuaires” onder leiding van Charles Lebrun. Dinsdag 7 April: De fransche beeldhouwkunst in haar ontwikkeling van Puget naar Rude.

Laboratorium voor Technische Botanie.

De deelnemers aan den Cursus: *Plantenmicrochemie*, worden uitgenoodigd tot een bespreking op Dinsdag 4 Februari a.s. om 2 uur.

Ondergeteekende zal zijn colleges over „*Celwanden*, ontstaan ontwikkeling, eigenschappen, technische beteekenis,” hervatten op: Donderdag, 30 Januari 11 uur, en zijn colleges over *Looistoffen en looistofhoudende gewassen*, op: Dinsdag, 4 Februari, 11 uur.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Mijningénieur: A. L. Haighton.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Natuurkundig Ingenieur: K. de Boer; F. W. van Gelder; A. H. de Haas van Dorsser; J. C. B. Missel.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Natuurkundig Ingenieur: M. L. Bazen; J. A. J. Bronkhorst; C. W. Kosten.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig Ingenieur: J. de Booi.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Scheikundig Ingenieur: E. E. van Andel; K. J. Asselbergs; H. Bakker; R. Bakker; O. van Bockel; Mej. C. de Borst; K. E. C. Buyn; L. W. Capel; J. G. Coerman; R. van Hasselt; T. J. J. Hoek; J. Hudig; Mej. W. M. Hylkema; G. M. Keij; J. A. van Leeuwen; J. L. Liebert; Mej. A. T. H. van der Meulen; A. Noorduijn; J. Oosterhoff; J. C. Pfeiffer; T. A. P. Posthumus; F. G. van Riet; S. F. J. van Royen; J. G. Smitt; Mej. B. R. N. Vellenga; G. Verdonk; A. L. de Vries; J. L. Wiemans.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Scheikundig Ingenieur: M. T. van den Bout; Mej. L. M. Brobbel; A. Hartman; H. van der Hoeven; H. L. Kies; A. E. Mans; R. H. Mettievier Meijer; E. Sweep (met lof); J. Thomassen; H. C. Voorhoeve; P. J. Wijga; A. J. N. van Wijk.

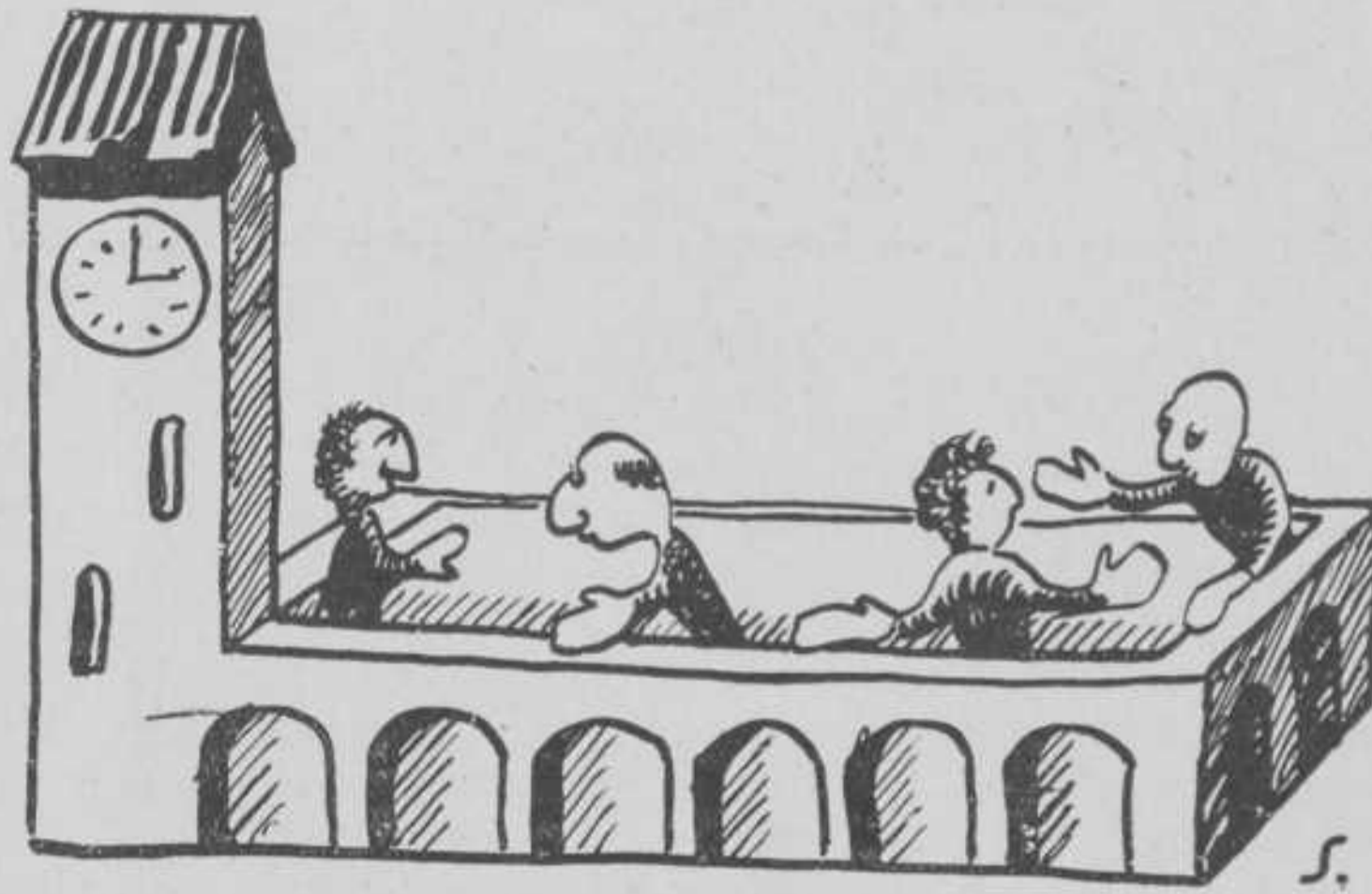
VAKVEREENIGINGEN

(Nagekomen).

Technologisch Gezelschap.

Lezing op Donderdag 6 Februari in het Gebouw voor Analytische Scheikunde, de Vries van Heijstplein 2, Delft. Spreker: Dr. F. Feigl, uit Weenen. Onderwerp: „Qualitative organische Analyse mit Hilfe von Tüpfelreaktionen.” Aanvang 20 uur.

De Secretaris,
P. M. HERINGA.

Taal is taal — d.i. spreken, d.i. gebaren en zooveel meer. Maar 't schrijven?

Onze vaders en moeders hebben wellicht nog gezwoegd met de moeilijkheden, ontstaan door den strijd „De Vries en Te Winkel contra Siegenbeek.”

Aan ons, — kinderen van dezen tijd, — wordt de strijd gelaten: „Spelling 1934 contra De Vries en Te Winkel.”

Dat beteekent warboel.

Hoe lang?

Dit hangt af van de meerdere of mindere activiteit, waarmede ons volk de spelling van '34 al of niet toepast en . . . propageert of afbreekt.*)

't Zijn vooral de studeerenden, die bij 't spoedig beëindigen van die strijd gebaat zal zijn.

Delft is een stad, waar 't studeerend element sterk is vertegenwoordigd. En in dat Delft wordt op Dinsdag 4 Februari het groote belang van de spellingsrede bepleit door Mr. Dr. E. W. Catz; Prof. Dr. N. J. H. Gerlach Royen en de Heer S. J. S. Schipper in de groote zaal van „Ons Gebouw,” Koornmarkt No. 75.

Met eenige grond wordt de aanwezigheid verwacht van Zijn Exc. oud-minister Marchant.

Zeker zullen de Delftsche studenten op de gestelde datum ter vergadering aanwezig zijn, 't zij pro of contra hen drijft. Aanvang der Vergadering 20¹/₂ uur.

Voor het Hoofdbestuur van „Spellingvrede,” het Comité te Delft:

Prof. Dr. C. ZWIKKER, Voorzitter.

C. J. KNOP, Sec., Westplantsoen 29.

N. W. VAN DIEMEN DE JEL.

Ds. T. J. HAGEN.

N. L. TEN HOOPE.

PH. DE KANTER.

A. LINDENBURG.

S. J. S. SCHIPPER.

Dr. A. VERHOEFF.

J. M. WEETERINGS.

*) Dit bericht was in nieuwe spelling geschreven Red.

REPETITOREN

BOUWKUNDE, CONSTRUCTIEVE ONDERDEELLEN VAN GEBOUWEN bij Nic. v. d. Drift, architect (oud-assistent T.H.S.), Stevinstr. 173, Scheveningen, desgewenscht ook in Delft.

ELECTROTECHNIEK, alle vakken behalve Electriciteitsvoorziening en Radio, bij Ir. D. Goedhart, ass. T.H. Hugo de Grootstr. 85, Delft.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE (ook groeplessen) bij A. Th. Sedee, Leeraar Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag, tel. 775264. (Van station H.S.M. te bereiken met buslijn R.)

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, MECHANICA'S, THERMODYNAMICA, THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, den Haag, telef. 551634. (Van station H.I.J.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

ELECTROTECHNIEK en WISKUNDE bij Ir. M. van der Veen, assistent T. H., Cornelis Trompstraat 60, Delft.

WISKUNDE, THERMODYNAMICA, MECHANICA bij Ir. J. F. Schuh, van Boetzelaerlaan 28, 's-Gravenhage. (Van station te bereiken met lijn 11).

PATIENT 54.

Tja, meneer, waarom ik hier zit weet ik niet, ik heb al heel wat keeren geprotesteerd en nu is m'n beste vriend voor me bezig, maar of het helpen zal . . . ik geloof 't niet . . . nee . . . dat zal wel niet.

Ik ben normaal; al zeg ik het zelf en zal ook normaal blijven hoewel de omgeving hier daartoe niet meewerkt. Mijn „abnormaliteit” bestaat hieruit dat ik een zintuig meer heb dan een gewoon mensch . . . werkelijk . . . hoe zal ik het U uitleggen . . . mijn voorgevoelens, zal ik maar zeggen, hebben zich ontwikkeld tot een exact denken in de toekomst . . . ik kan voorspellen . . . ik weet wat er gebeuren gaat!

Ik weet dat dit alles vreemd klinkt en ik zal U dan ook geregeld vertellen hoe ik er aan gekomen ben.

M'n moeder stierf bij m'n geboorte en een vader had ik volgens de Burgelijke Stand niet, ik kwam dus in 't weeshuis omdat niemand zich om mij bekommerde. Eerst ging alles goed maar toen ik er drie maanden was en nog nooit een kikk gegeven had werd ik naar Soest gestuurd, daar is een school voor doofstommen, en je kon er niet vroeg genoeg bij zijn vond de Vader van 't weeshuis.

In Soest onderzochten ze me, maar ze konden niks vinden, ik heb toen nog in verschillende binnen- en buitenlandsche wetenschappelijke tijdschriften afgebeeld gestaan, zonder ook maar iets aan nog wel, omdat ik een nieuw soort doofstomheid had.

Dokter Verdenius zei: „Het best is dit knaapje te vergelijken met een zeer zwijzaam mensch.

Z'n spreek- zoowel als z'n gehoor organen zijn volkomen normaal ontwikkeld en hij zou ze mijns inziens ook wel kunnen gebruiken, doch hij wil niet.” En hij had gelijk, maar of ze me nu al met spelden prikten of niet, ik hield me stil. Toen ik wat ouder was probeerden ze me de gebarentaal te leeren, maar ik negeerde alle pogingen. Men wist toen eigenlijk niet wat men met mij zou doen tot men op het idee kwam om me naar Berlijn te zenden, om me daar te laten behandelen door de toenmaals zoo bekende professor Künestein.

Deze heeft mij drie maanden behandeld Röntgenstralen, modderbaden, hongerkuren, lichtproeven, van alles hebben ze met me geprobeerd, maar ik bleef zwijgen.

Afijn, toen ik terug kwam was ik precies dezelfde gebleven. Ik at en dronk — maar zei niks. Zoo ging 't door tot ik zestien werd, toen werd ik op een ochtend wakker en sprak. Groote consternatie natuurlijk.

Er verscheen zelfs een extra nummer van 't Medisch Weekblad over mij. De geleerden vochten om mij. Ik reisde heel Europa rond om me te laten onderzoeken. In Berlijn beweerde men dat 't kwam door nawerking van de kuur die ik er twaalf jaar geleden had gedaan.

Gelukkig raakte ik na eenige tijd weer in 't vergeetboek en werd toen naar school gezonden.

Maar nauwelijks was ik daar of ik bracht de wetenschappelijke wereld weer in rep en roer, want in drie dagen leerde ik lezen, schrijven en rekenen en na twee weken had ik de lagere school achter de rug!

Toen hebben ze me weer onderzocht en rondgestuurd, een jaar wel, en gedurende al die tijd moest ik me laten bekijken alsof ik een wonderdier was. Tenslotte begon me al dat gewriemel aan m'n lichaam te vervelen en ik deed van toen af aan of ik „normaal” was, maakte opzettelijk fouten in thema's, vraagstukken en jaartallen en werd gelukkig weer vergeten. Alles ging rustig, vooral toen ik door verregaand lijdelijk verzet klaar wist te spelen in de tweede klas van de H.B.S. te blijven zitten.

Maar toen ik negentien werd, dus net drie jaar nadat ik zoo plotseling van m'n doofstomheid was genezen kwam 't aller merkwaardigste.

Op dien ochtend bij het ontbijt las ik in de krant een stuk over de ontwikkeling van het luchtverkeer der K.L.M. in 't afgelopen jaar en toen het artikel uit was bleven mijn gedachten voortgaan . . . tja het is moeilijk uit te leggen, maar ik hoop dat U me begrijpt . . . m'n gedachten gingen voort, langzamer dan wanneer ik las, maar overigens precies hetzelfde. Na een half uurtje wist ik ook de verdere ontwikkeling van de K.L.M.

Ik wist dat ik 't niet gelezen had, maar ook dat 't vast zoo zou zijn.

Als proef op de som deed ik toen voorspellingen over de

koersen van de volgende dag en de dag daarop vergeleek ik mijn cijfers met die van de krant . . . en alles klopte!

Daar ik geen gezanik van doktoren meer kon verdragen hield ik m'n mond over dit nieuwe wonder en reisde naar Amerika. Daar heb ik jaren gelukkig geleefd. Ik wedde op wedrennen en won natuurlijk altijd, en schreef een boek over de wereldgeschiedenis van 1940 tot 1950. Dit kostte mij enorm veel tijd want slechts heel langzaam ontwikkelde zich in m'n geheimzinnige hersenen de historie.

Toen ik het eindelijk voltooid had, wilde ik het uitgeven Maar niks hoor. De uitgevers lachten mij uit als ze het werk gelezen hadden en zeiden dat ik gek was . . .

Door een toeval kwam ik echter bij de New York Herald terecht en weldra schreef ik daar de algemeene beschouwingen en verwachtingen van de politieke toestand. Hierdoor verdubbelde de oplaag in een paar weken tijds, en toen ik bovendien nog voorbeschouwingen begon te geven van rugby- en bokswedstrijden vertienvoudigde de oplaag!

Het was de heerlijkste tijd van m'n leven, maar een ding kwelde mij nog, de nuchtere Amerikanen geloofden niet in mijn kennis, zij geloofden dat ik gokte en daarom vonden zij 't zoo kolossaal.

Andere bladen namen ook zulke gokkers in dienst, deze waren echter niet onfeilbaar maar 't was nu eenmaal mode . . .

Na twee jaar ging ik weer terug naar Holland en leefde er de eerste tijd ernstig, ik speculeerde op de beurs en werkte aan een 2de deel van de wereldgeschiedenis, ditmaal van 1950—1960, doch ik was ongelukkig.

Toen op een goede dag, of liever gezegd op een kwade dag, vertelde ik alles aan een dokter, bewees hem mijn kennis, men onderzocht mij en . . . verklaarde mij voor ontoerekenbaar en sloot me op!

„Maar dat had je toch kunnen voorzien,” meende ik.

„'t Is vreemd, maar over m'n eigen toekomst kan ik niets voorspellen.”

De verpleger, die, gedurende ons heele gesprek, zwijgend achter hem had gestaan gaf mij een wenk om mij te verwijderen. Ik groette den droevigen figuur en wilde heen gaan doch hij hield me staande en zei nog: „Woensdag wordt de president van Venezuela doodgeschoten.”

Toen ik het sombere gebouw verliet was ik nog steeds onder den indruk van dezen vreemden man, die zoo miskend werd.

Reeds was ik hem weer vergeten, toen ik eenige dagen later in de krant las, dat de president van Venuzuela was doodgeschoten.

Ik schrok op want het was bovendien Woensdag!

Ik wist van het Medisch Genootschap gedaan te krijgen dat men een diepgaand onderzoek naar de kennis van dezen profeet zou instellen, doch de directeur van de inrichting weigerde dit met het oog op de veiligheid.

In zijn antwoord op het verzoek van het Genootschap om een onderzoek te mogen instellen, schreef hij o.a.

„Sinds een dag of drie heeft patiënt No. 54 het idee fixe dat er brand in onze inrichting zal uitbreken, en dit jaagt hem zoo'n angst aan, dat hij van iedere gelegenheid gebruik tracht te maken om te ontsnappen.

Hij heeft bij zoo'n poging een verpleger zwaar verwond en gilt en huilt den heelen dag.

U zult wel inzien dat wij momenteel dezen gevaarlijken verplegde niet kunnen laten onderzoeken, doch indien deze crisis voorbij is, zijn wij gaarne bereid aan Uw verzoek te voldoen.”

Een dag later brandde de inrichting af, waarbij vier personen in de vlammen omkwamen. Onder de slachtoffers bevond zich patiënt 54.

P. J. DE LIET

APOLLO

D. S. M. G. APOLLO.

Het Bestuur heeft zich samengesteld als volgt:

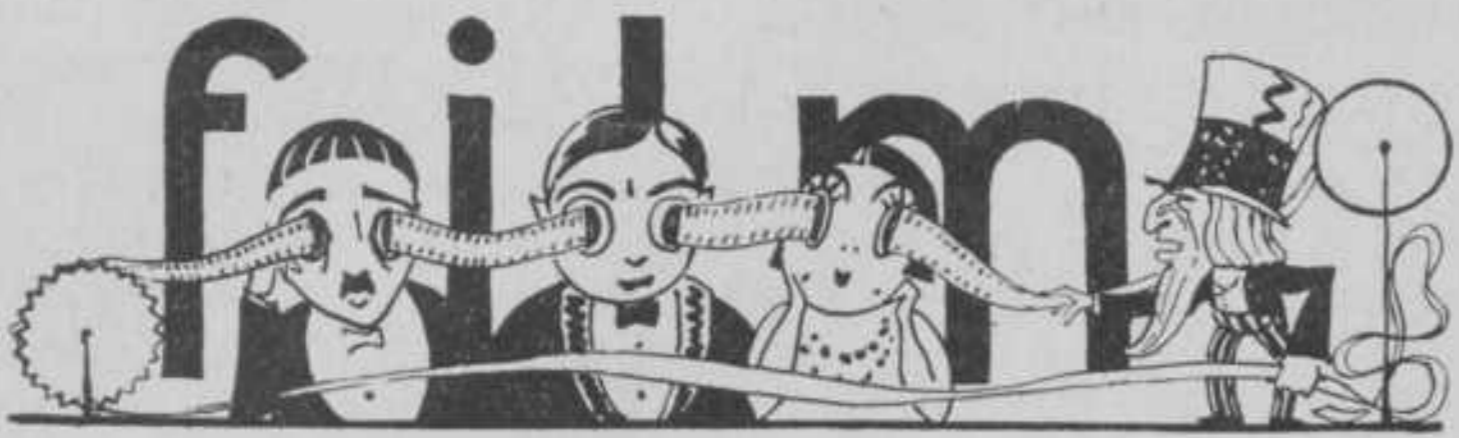
R. R. M. Rosen Jacobsen,	<i>President.</i>
R. van Eck,	<i>Secretaris,</i>
H. Croll,	<i>Thesaurier,</i>
C. W. Bais,	<i>Bibliothecaris,</i>
R. H. 't Hooft,	<i>Commissaris.</i>

De volgende repetitie van het Orkest zal inplaats van op Donderdag 6 Februari gehouden worden op

DINSDAG 4 FEBRUARI.

Ieders opkomst is ten zeerste gewenscht!

Namens het Bestuur:
R. VAN ECK,
Secretaris.

ANNA KARENINA.

Zou Greta Garbo herstellen van haar geheimzinnige kwaal, in haar vaderland geleden? Of niet?

Toen Anna Karenina 2 dagen draaide in Amsterdam, na een chique Amsterdamsche première met Amsterdammers in smoking en hun dames in crêpe en in zijde, verscheen in de Telegraaf het volgende bericht:

„Het publiek wordt in zijn eigen belang verzocht bij de voorstellingen van Anna Karenina tijdig aanwezig te willen zijn daar gedurende het draaien van dit meesterwerk der moderne cinematographie, Anna Karenina, niemand meer in de zaak kan worden toegelaten.”

Ik vond dat een goedgevonden en subtiele reclame, hoe groot de leugen ook was. En ware ik Amsterdammer geweest dan had meneer Tuschinski ook mij misschien om 1 minuut voor achten aan zijn loket kunnen zien. Echter ben ik geen Amsterdammer en in de Passage bioscoop in den Haag had men deze reclame niet gebruikt. De Passage-bioscoop is altijd vol, omdat hij verbouwd en van standing is. Daarom gaan wij ook in den Haag allemaal vaker naar de Passage-bioscoop dan naar Scala ofschoon Buziau of de Lachhoek veel amuserender zijn dan alle films.

Anna Karenina dan, de film van die Garbo zelf, de film waarvoor alle oude verhalen, om die göttliche heen gewezen in de loop van het verrassende leven van 't Stockholmsche winkelmisje, van stal waren gehaald.

Ik zeg van stal gehaald, want als een première in een monster circus zijn alle oude filmpaarden op komen draven en is opnieuw gezeurd en gewriemeld in de couranten over Maurits Stiller, de ontdekker; ik zeg gewriemeld omdat het bekende, geheimzinnige waas van geheime liefden en wat niet ook hier weer was te besmullen. Daar kwam weer John Gilbert, de arme man die vanwege zijn roem stierf. De oude Rudolf, u kent hem toch, Rudolf Valentino wordt erbij gehaald, Ramon Novarro, Chaplin en de goede Garbo wordt zoo goddelijk als Jeanne d'Arc zelf en hier heb ik dan meteen het hoofdmotief van 't verhaal dat ik zelf over Garbo schrijven ga. In de laatste „Filmliga” staat een artikel van — ditmaal een Zweedsche — insider. Die is op 't snuggere idee gekomen dat hoe meer je liegt hoe minder je op de waarheid behoeft te letten. Hij schrijft Garbo is niemand, want ze is hol. Dat zal wel waar zijn maar gelooft U het? Göttlich en hol? Bestaat niet. Daarom is die Zweedsche meneer lang niet dom want nu krijgen we weer medelijden met 't arme schaap waarover een carrière lang gelogen is. Dat medelijden is gepast want ze lijdt aan een kwaal, die we niet kennen.

't Zal de kwaal Garbo wezen.

Wel nu dan, ik heb Anna Karenina gezien en bij de kunstzinnige letters waarin me de heele „cast” voor oogen gedraaid, gezweefd . . . gemieterd kwam, viel op de naam van Count Andreï Tolstoï. „Natuurlijk,” dacht ik, „die kan 't beste weten wat zijn Oom bedoeld heeft.” Bij 't bordenwasschen in New York in zijn begintijd aan de andere kant heeft de arme man zijn oom echter vergeten. Diens bedoelingen zullen naar onze maatstaven wel wat antiek zijn geweest, maar dat Tolstoï zoo'n drein en zoo'n priegel van een zeur is geweest maakt hij me zelf nog niet wijs.

Anna Karenina — de film, want Garbo is nog aan 't kleeden en schminken — begint met een fijn Russisch drinkgelag. Dat vond ik grappig. Dat is mos, dat je zoiets apprecieert en ik zou 't graag aan Boa verkoopen.

Dan komt een staaltje film, nee 't is fillum: de aankomst van de trein in Petersburg en de eerste ontmoeting van Vronsky en Anna. Ik kan me voorstellen dat je „hallo mien” zegt tegen een vreemde dame aan 't Staatspoor bijv., maar dat je teruggaapt als deze mottige filmische Garbo uit de trein komt, neem ik niet. Aan die trein wordt reuze lang gezeurd en getimmerd tegen de wielen en dat moet u direct zien in filmrijm, voor later. Als de trein eindelijk vertrekt gebeurt een ongeluk. Onthoudt U dat nou goed, want met Garbo gebeurt er ook een. Maar dat is op 't eind pas.

Enfin de affaire met Vronsky is aan 't rollen.

Dan komt 't zoontje van Anna, Sergeï op de proppen en het weerzien van moeder en zoon. Aangrijpend, mietersch. „Wat speelt dat kind natuurlijk, hè,” zei de dame voor me, die wel 3 ijsjes at in de pauze. Een kind mag spelen of niet spelen. Op de film is een kind natuurlijk en daarmee basta. Shirley Temple is het en Sunny Boy was het en dus is Sergeï het ook. Maar 't is niet waar.

Garbo, meid, als jij zoo natuurlijk was zou ik je nog aardig vinden!

We gaan verder, Anna en Vronsky vluchtten en daar krijgen we weer fijne gevoeligheidsjes. De jongelui hebben elkander lief en „that's why we continuously hurt each other” zegt Garbo en dan denkt ze natuurlijk het zoontje te herkennen, dat ze achter liet en van haar wreede man nooit meer mag zien. Garbo, ik hoop dat ik jou nooit meer mag zien.

Moet ik nog verder gaan?

Mijn conclusie wordt er niet anders door.

Anna Karenina is afschuwelijk, boerig, prollig en stompzinnig en de artisten die erin spelen zijn mottig, sentimenteel, dramatisch, irritant omdat ze zoo stom zijn.

Ik accepteerde het feit dat de heele filmbusiness bedrog was. Een commercieel bedrog omdat een film er is om voor geld te spelen op de vrij kinderachtige gevoelens van weekheid, machteloosheid en sentimentaliteit van Jan pet en zijn vrienden. Ik apprecieerde vaak een film omdat hij zijn doel op de een of andere aantrekkelijke, vaak zelfs ingenieuze manier wist te bereiken.

Om Anna Karenina ben ik loeiend kwaadaardig om dat daar de middelen zoo kafferachtig stom zijn gebruikt en de trucjes die erbij te pas komen van een zoo minderwaardig allooi zijn dat ze geen trucjes, geen film, niet eens flauwe kul meer heeten mogen. Waarbij dan nog komt dat Garbo haar meest elementaire taak nog niet eens weet te vervullen, namelijk het opwekken van wat amoreuze verlangens bij minderjarige jonge heeren.

B.

VEREENIGINGEN

Bibliotheek Societeit Phoenix.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCHE SCHRIJVERS.

Jef Last — Een Huis Zonder Vensters.

H. Marsman—E. du Perron — De Korte Baan.

Jan Walch — Kortsluiting.

Marie van Zeggelen — Oude Glorie.

Wies Moens — Golfslag.

Aart van der Leeuw — Vertellingen.

II. FRANSCHE SCHRIJVERS.

Louis Guilloux — Le Sang Noir.

Francois Mauriac — Le Mal.

III. ENGELSCHE SCHRIJVERS.

The Best English and American Short Stories. 1935.

Mazo De La Roche — Young Renny.

IV. DUITSCHE SCHRIJVERS.

Robert Neumann — Struensee. Doktor, Diktator, Favorit. (Roman).

Ernst Wiechert — Die Magd des Jürgen Doscocil.

Ernst Wiechert — Der Todeskandidat.

Theodor Kröger — Das Vergessene Dorf.

Hans Fallada — Märchen vom Stadtschreiber, der aufs Land flog.

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.

R. H. Kierman — Lawrence of Arabia.

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

Antoine Zischka — La Guerre Secrète Pour Le Pétrole.

Mr. J. A. Veraart — Arbeidsloon.

Dr. C. Beekenkamp — Ordening.

Ir. C. Wolterbeek — Nationale Economie.

X. KUNST EN KUNSTGESCHIEDENIS.

Dr. A. Bredius — Rembrandt Schilderijen (630 Afbeeldingen).

J. Bendien — Richtingen in de Hedendaagsche Schilderkunst.

XII. GODSDIENST EN WIJSBEGEERTE.

Prof. Dr. C. A. Mennicke — Sociale Psychologie.

* *

Om de vele boeken, welke elk jaar wegens plaatsgebrek afgevoerd moeten worden van de bibliotheek, een roemrijke toekomst te verzekeren in een nette boekenkast, zullen deze, gesorteerd worden tot prijzen voor de aanstaande:

BOEKVERLOTING

op Vrijdag 7 Februari a.s., aanvang half vijf in de middenzaal van de Societeit Phoenix.

Prijs per lot f 0.25.

350 prijzen + 350 nieten = 700 loten.

Met kans op het trekken van een volledige

Meyers Konversations Lexikon in 21 deelen

en andere aantrekkelijke hoofdprijzen.

Voor één kwartje.

Teekent nu reeds op de lijsten.

Ziet de hoofdprijs op de leeszaal.

VAN DER HAM,
Bibliothecaris.

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

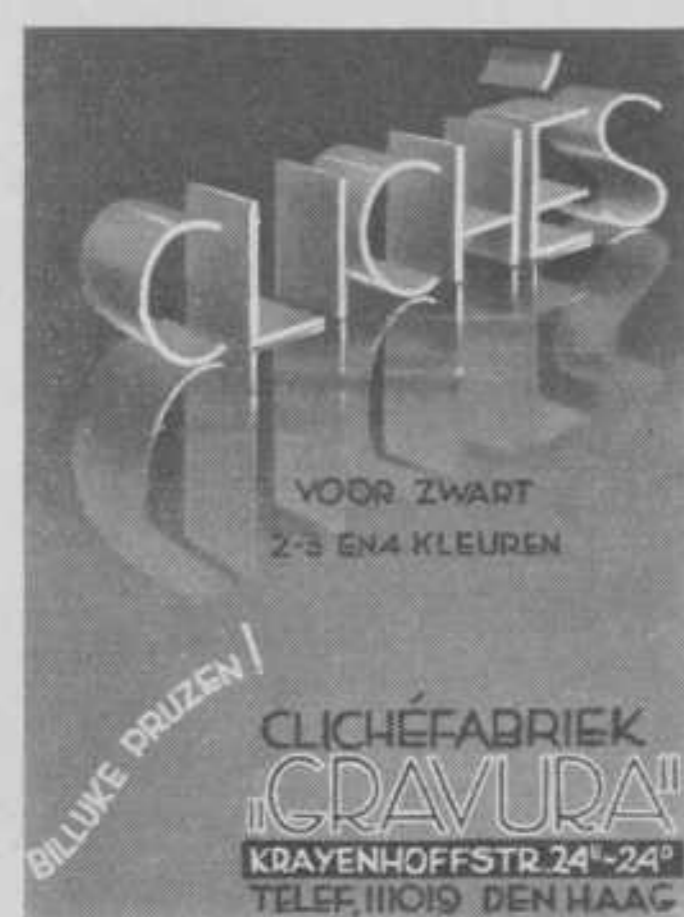
**BYBRANDSTOFFEN
HANDEL
V.H.S. OLLEMAN**

N.V. JOH. HICKENDORFF
DELFT — NIEUWE KERKSTRAAT 15a
TELEFOON 1830

Schoonmaakbedrijf en Glazenwasscherij.

Markiezen- en Rolluikenfabriek.

Het schoonmaakbedrijf voor alle gemeente-
gebouwen te Delft.

Kwaliteitscliché's!
Vraagt U eens aan!
Billijke prijzen.

J. Baretta
Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionnair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland
Leverancier
Societeit „Phoenix”

Robinson

**Heeren-
schoenen**
vanaf f 4.95

**HOUTEPIN'S
SCHOENHANDEL**
HIPPLYTUSBUURT 29a
TELEFOON 1404

**Delftsche
Roomboter**

ALLES

voor Uw koffietafel

J. FRANSEN
ACHTEROM 102
TELEFOON 435

ANNO 1912

Nic. VENEMA
TAILOR

ANNA PAULOWNASTR. 19
TELEF. 113126
DEN HAAG

ONTVANGEN:

**NIEUWE STOFFEN
EN MODELLEN**

1935

Voor Uw koffietafel
koopt U het beste bij
W. G. v. d. Ham

Grootste sortering Vleesch-
en Vischconserven.
Fijne vleeschwaren steeds
versch en eerste kwaliteit.
Prima kaassoorten Goudsche-
Leidsche-, Edammer- en
Lunchkaasjes.
Doosjes chaletkaas 35 en 37 ct.
De fijnste Delftsche Roomboter
Bestellingen worden aan huis bezorgd
Aanbevelend,
W. G. v. d. HAM
OOSTEINDE 165, TELEF. 885
FREDERIK HENDRIKSTR. 2a

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier
„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!
Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

N.V. MELKINRICHTING
„SAMENWERKING”
ZUIDEINDE 108 TELEPH. 995
DELFT

Onze VOLTANA

melk in flesschen is de
melk, waarin oproo-
ming en smaak, voed-
ingswaarde, kortom
alle bactericide eigen-
schappen van rauwe
melk, zijn bewaard ge-
bleven.

Alleen door eens proef
te nemen, kan de juist-
heid hiervan bewezen
worden.

Beleefd aanbevelend,
DE DIRECTIE.

Firma C. MEEUWIS
DE AANGEWENZEN HEERENKAPPER VOOR DELFT
HIPPLYTUSBUURT 37 TELEF. 1575

Tariefverlaging: Haarknippen . . . 40 cent
Scheren . . . . . 20 cent

Bij abonnement: 10% tot 20% reductie

Corpsleverancier

Spekslagerij
Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN
OPGERICHT 1863

FIJNSTE ZAAK HIER TER
STEDE

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

**N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

GEVESTIGD 1864

**PATISSIER CUISINIER
P.M.v. DISSELDORP**
FA. GUSSENHOVEN
BINNENWATERSLOOT 30

Grote sortering dozen
bonbons

APPELBOLLEN
Na 8 uur Koud en warm
uit de Automaat

TEL. 18 TEL. 18

Mijnheer H. H. A.

Ach, mijnheer Adelaar, moet dat er nu ook nog bij te pas komen. Het is onverstandig en meer pijnlijk dan grappig. Van U had niemand immers ook maar verwacht, dat U zich daar ook nog vertoonen zou. Men kent U, het is niet prettig voor U. Maat zoals het altijd gaat, waar U het moeilijkst succes met Uw persoon zou kunnen boeken, daar waagt U de kans het eerst.

En zoo vertelt U het zelf, U staat roepend, zoo hard als U maar durft, aan de kant, net als de man, die nooit zou kunnen voetballen, en het luidst applaudiseert als zijn favorietsspeler met zijn vuist de bal door het vijandelijke doel stompt.

Ja, wij zien het dagelijks om ons heen. Het verschijnsel is te bekend, te uitgepluisd in ieder opzicht, dan dat het nut kan hebben, er nu weer uitvoerig over te schrijven. Misschien zou de lezer er vermaak in scheppen, maar daar houd ik niet van, indien het weer ten koste van een derde moet gaan.

Bovendien, de Spiegellezer is verstandig genoeg, om, nu hij zelf in het spel betrokken is, zich niet door verwarde opmerkingen van een onwetend toeschouwer van de wijs te laten brengen. Alleen had ik van U, mijnheer Adelaar beter verwacht.

Hiermee zou ik kunnen ophouden, maar het betreft een kwestie, essentieel voor de bloei van het Corps, waar ik nogmaals de aandacht op wil vestigen.

Geen moeite zal ik mij meer geven, het standpunt van den heer Adelaar eenigermate weer te geven. Het is beter als de lezer tracht, zich uit het geschrijf van dezen Heer een eigen beeld van diens wenschen te maken.

Over zijn opvatting zal ik met geen woord meer reppen, daar dit bij hem maar een nieuwe storm zou ontketenen van onnoozele scheldwoorden, die in de Spiegel niet thuis hooren. Neen, ik zal mij er toe bepalen, nog eens te zeggen, wat ik hem reeds twee weken geleden tegenwierp. En dit wel speciaal als blik van vertrouwen en welwillendheid tegenover hem. Want twee weken geleden is zijn aandacht bepaald afgeleid van de werkelijke tegenwerpingen door een paar terloopsche opmerkingen, die hem blijkbaar te diep in zijn eigen ik troffen. Dat is jammer, want ik begin niet graag nog eens.

Er loopt door de zalen, en soms over de collegebanken van de T. H. steeds een groot aantal kennelijke studenten rond, lieden, die wij, als Corpsleden, meestal alleen van die eene, wat ongunstige zijde, kennen. Dat is een betreurenswaardige toestand, want wie weet hoeveel wederzijdsche waardeering en vriendschap bij een nadere kennismaking zou ontstaan. Wie weet, hoe veel gewenschter het voor hen, voor het Corps, en voor ons zou zijn, als zij zich bij ons voegden.

Het is werkelijk niet eenvoudig, hier een beslist antwoord te geven. Maar zoo zeker als het aan de eene kant is, dat er onder deze lieden personen voorkomen, waarvan als Corpslid het beste verwacht kan worden, zoo zeker is het ook, dat er menschen onder zijn, waarvan voor het Corps niets verwacht mag worden. Alleen op grond van ervaring, kan ik dit zeggen, maar waardeert men het Corps, dan kan men moeilijk een andere meening hebben.

Een actief Corpslidmaatschap namelijk, vereischt, dat men zich kan en wil thuis voelen in de stemming die steeds kenmerkend is geweest voor de Corpora. Misschien dat dit thuis voelen met wat aanpassing, in de eerste tijd begint, maar het is geheel waardeloos, indien het later niet werkelijk, bewust, tot iets eigens wordt. Terwijl nu het Corps misschien vrij van iedere inwerking van de buitenwereld gevoeld wordt, zoo bestaat er toch in het Corps een groote appreciatie voor zeker besef van stijl, voor zeker zelfverzekerd en oorspronkelijk gedrag, als lang niet onder iedere groep van de bevolking gelijkelijk wordt aangetroffen.

Zoodat derhalve een belangrijk deel, ik denk veel meer dan de helft, der tegenwoordige niet-leden wel nooit met goed gevolg Corpslid had kunnen zijn. Zou dit deel toch tot het Corps toetreden, dan zou het resultaat zeker steeds ongunstig zijn. Of deze nieuwe leden zouden zich passief, aanpassen, en zoo een ware ballast en aanfluiting voor het Corps worden.

S. C. V. TE DELFT.

Rallye-paper naar Delft, ter gelegenheid van de 58ste dies. Vrijdag 7 Febr. a.s. zal de S. C. V. een rallye-paper organiseeren van 's-Gravenhage naar Delft. Zij, die vorig jaar hieraan deelnamen, weten hoe gezellig zulk een wedstrijd kan zijn. Voor hen, die vroeger de gelegenheid voorbij lieten gaan, bestaat nu de kans de schade in te halen.

DEELNEMERS!!

Teekent in op de lijsten.

Voor hen, die helaas tot nu toe niet in staat waren de rijnsport te beoefenen, bestaat toch gelegenheid om van hun enthousiasme te laten blijken. Vele menschen worden gevraagd om de contrôleposten te bezetten. Ook menschen met auto's en motoren zijn noodig.

Hiervoor zal ook een lijst op de lessenaar gelegd worden.

Vertretpunt: bij ingang sportterrein Houtrust.

Tijdstip van vertrek van de eerste deelnemers: 11.00 precies en verder om de 5 minuten.

Inschrijvingsgeld f 1.—

Donderdagavond 7.30 uur op het dispuut loting voor de volgorde van vertrek en uitdeeling van de kaarten.

Des avonds zal een Caroussel-borrel en diesdiner gehouden worden, waar alle deelnemers en controleurs verwacht worden.

Namens het Bestuur,

W. LAMMERS Jr., Secretaris.

Of, in een ander geval, zouden zij, ook in het Corps, zichzelf blijven, zonder eenigermate aan het Corpsleven mee te doen. In dit geval zou deze nieuwe categorie Corpsleden misschien tot de goede ontwikkeling van het Corps bij kunnen dragen, ware het niet, dat mentaliteit en normaal gebrek aan financieele middelen voor deze groep, essentiele dingen als groentijd en deelname aan het societeitsleven zouden uitsluiten.

Natuurlijk, we kunnen de Societeit iedere nacht om twee uur sluiten en alle zalen tot eetzaal maken, de groentijd verzachten, enz. tot deze groepen mee kunnen doen als alle anderen. Maar dan kunnen we over twee jaar het Corps ontbinden en de Societeit aan Wilhelmina verkoopen.

Maar ik geloof niet, dat we het experiment behoeven te maken. Want deze menschen willen niet eens in het Corps en het is een fout, de behoefte bij hen te verwachten. Zij hechten nog veel grooter waarde aan bereikbaarere dingen. Misschien is het eenvoudige feit, dat zij ingenieur mogen worden, al genoeg. Waarom hun nog een mogelijkheid scheppen; voor hun studie is het niet noodig.

Dit alles neemt niet weg, dat er nog steeds maar een al te groot aantal studenten aan de T.H. verkeert, dat zeker Corpslid had moeten worden. En het is van het hoogste belang, dat geen mogelijkheid over het hoofd gezien wordt, die hen tot het Corps kan brengen. Besparingen zijn zeker in velerlei opzicht hier nog in te voeren. Onbekendheid met het Corps, of een verkeerde voorlichting, die zij over het Corps kregen, is hier toch, geloof ik, belangrijker.

En dit is al veel meer dan ik wilde schrijven. Mijnheer Adelaar, ik had er ook de Corpsgeschiedenis bij kunnen halen, en overschrijven, wat er in 1913 en 1921 over deze kwestie gedacht werd. Misschien heeft U zich eenigszins tot iets dergelijks laten verleiden, ik denk er niet over.

Mijnheer Adelaar, ik verwacht van U allerm minst weer een antwoord hierop. En mocht U dit toch niet kunnen laten, dan moet U er maar boven zetten, dat U Uw gedrag grondig gewijzigd hebt. Anders lees ik het niet eens.

P. H. CLAY.

DERDE DIETSCHER STUDIEREIS NAAR
ZUID-AFRIKA.
JULI-OCTOBER 1936.

In aansluiting op de in Juli 1933 uit de Nederlanden ondernomen studiereis naar Zuid-Afrika en het bezoek van een gezelschap leden van de Afrikaans Nasionale Studentenbond aan Nederland in den winter van 1934, zal een derde Dietsche studiereis worden georganiseerd, ditmaal dus weer voor Nederlandsche studenten naar Z.-Afrika.

Deze reis zal worden gemaakt van ongeveer 20 Juni tot begin October 1936.

Het aantal deelnemers moet om organisatorische redenen beperkt blijven tot ten hoogste 21 personen.

Reis.

De zeereis zal heen worden gemaakt langs de Westkust van Afrika, terug langs de Oostkust.

De tocht in Zuid-Afrika is als volgt gedacht: Aankomst te Kaapstad en bezichtiging van de stad en omgeving; vandaar naar Stellenbosch (Universiteit), vervolgens na een tocht door de Karroo naar de beroemde grotten van Oudshoorn, via Bloemfontein, Kimberley (diamantvelden), Potchefstroom, Johannesburg (goudmijnen) naar Pretoria. Daarna een bezoek van enkele dagen aan het bekende Krüger-wildpark en kampeeren in het boschveld. Tevens zal gelegenheid bestaan tot het maken van uitstapies in bergen en bosch en tot het leeren kennen van de oude boerenplaatsen, alsook van het sociale leven der Kaffers. Inschepping geschiedt in een Oostelijke haven, hetzij Durban, hetzij Lorenzo Marques.

Dit reisplan zal in overleg met de Zuid-Afrikaansche organisaties nog nader worden uitgewerkt en er kunnen daarom nog kleine wijzigingen in worden aangebracht. De reis wordt in Afrika georganiseerd door de Afrikaans Nasionale Studentenbond in samenwerking met de Federasie van Afrikaanse Kultuurverenigings.

Doel.

Het doel dezer studiereis is niet: sight-seeing, wèl het bevorderen van het contact tusschen de Dietsche studenten in de Nederlanden en de Zuid-Afrikaansche studenten.

De grootste aandacht zal er aan besteed worden, de jongere Nederlanders in aanraking te doen komen met de Zuid-Afrikaansche cultuur en nader kennis te doen maken met hetgeen het huidige Zuid-Afrika thans op velerlei gebied te bieden heeft.

Niet alleen zal men in staat zijn het universiteits- en studentenleven in Zuid-Afrika nader te kunnen leeren kennen, maar vooral ook — door het te gast zijn bij Afrikaansche families op het platteland en in de stad — met het Zuid-Afrikaansche gezinsleven en met de stroomingen en de structuur der maatschappij aldaar op de hoogte te komen.

De leden van het reisgezelschap zullen bestaan uit studenten en afgestudeerden uit Holland en Vlaanderen. In verband echter met de organisatie in Zuid-Afrika is spoedige opgave voor deelname gewenscht, daar alleen dan gezorgd kan worden dat ieder individueel zooveel mogelijk in aanraking gebracht kan worden met het gebied dat zijn bijzondere belangstelling heeft. En tevens ook, omdat de werkcommissie, die in Nederland deze studiereis voorbereidt, een zoo degelijk mogelijk vertegenwoordigende groep naar Zuid-Afrika beloofde te zullen afvaardigen.

Mochten zich meer deelnemers dan 21 aanmelden, dan zal de werkcommissie genoodzaakt zijn die deelnemers te laten voorgaan, die het karakter der studiereis het best zullen verzekeren, en van wie verwacht kan worden dat hun arbeid voor de toekomst vruchtdragend zal zijn.

Door de leden van het reisgezelschap zullen lezingen over Nederland moeten worden gehouden in Zuid-Afrika. Het medenemen van cultureele uitingen (hetzij graphische kunst, hetzij cultuurfilm, enz.) wordt overwogen.

Organisatie.

De reis zal in Nederland worden georganiseerd door een tot dat doel in het leven geroepen werkcommissie voor deze derde Dietsche studiereis: secretariaat p/a Algemeen Nederlandsch Verbond, Laan 34, Den Haag, terwijl nadere inlichtingen ook te verkrijgen zijn: Prinsengracht 572, Amsterdam. C.

De kosten zullen ongeveer voor de geheele reis (alles, zeereis heen en terug, reis- en verblijf in Afrika, behalve persoonlijke uitgaven, inbegrepen) f 550.— bedragen. Bij de definitieve kostenbepaling bedenke men, dat het bedrag ongeveer genomen moest worden (zulks in verband met den koers van het £,

in welke munt de passage voldaan moet worden) en dat de definitieve kosten evengoed iets hooger als iets lager dan het opgegeven bedrag kunnen uitkomen.

Gebruik zal worden gemaakt van de zgn. steerage-accomodatie der Holland-Afrikalijn, waarbij, dank zij de medewerking van deze maatschappij, speciale faciliteiten voor het verkeer en de maaltijden overdag aan boord (in de kajuitsklasse) zijn toegestaan. De schepen, waarmede gereisd wordt zullen hoogstwaarschijnlijk zijn: heen het m.s. *Bloemfontein*, dat 18 Juni van IJmuiden vertrekt, terug het m.s. *Jagersfontein*, dat 18 October te Rotterdam aankomt (ontscheping in Genua of Marseille mogelijk).

In verband met het met de scheepvaartmaatschappij te sluiten contract is opgave vóór 20 Februari a.s. noodzakelijk. Dit mede in verband met de andere passage-aanvragen der maatschappij.

Opgaven omtrent deelname.

Opgaven omtrent deelname, alsook aanvragen om nadere inlichtingen, richte men tot een der beide adressen der werkcommissie: Laan 34, Den Haag of Prinsengracht 572, Amsterdam. C.

Nederlandsche Studenten Persdienst I. S. S.

Men schrijft ons als toelichting op de conferentie op Woudschoten het volgende:

Alweer een conferentie in de studentenwereld, één uit zooveel? Neen, dit is wel iets heel bijzonders. In allerlei kringen spreekt men van een Universiteitsprobleem en lang niet overal ziet men dit probleem gelijk. De een staart zich blind op een teveel aan studenten, een ander verwijt de Universiteit, dat hij geen Universiteit meer is, maar een verzameling van vak-scholen, weer een ander vindt het een erg onvolmaakte vak-school.

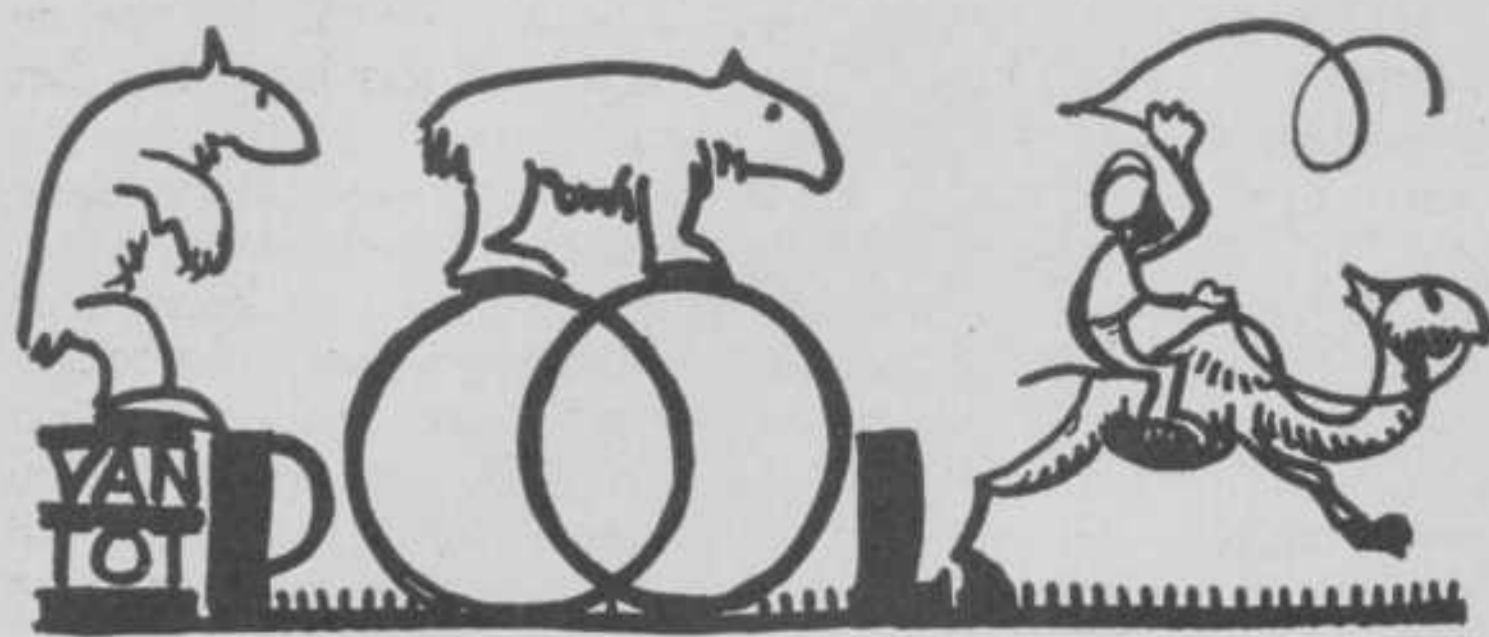
Zoo praat iedere instantie en iedere studentengroep op zijn manier over de Universiteit, we beleggen conferenties daarover met menschen van onze eigen levensbeschouwing en bekijken alleen één aspect, de rest zien we niet. Daarom is het een gelukkig idee geweest van de Studenten-Commissie voor Volkseenheid en het Nederlandsch Comité van International Student Service (I.S.S.) om samen een conferentie over het Universiteitsvraagstuk te beleggen. Zij beiden toch omvatten de geheele Nederlandsche studentenwereld, de Volkseenheid-Commissie immers bestaat uit vertegenwoordigers van alle belangrijke studentenverenigingen en -bonden op principiële grondslag, terwijl het Nederlandsch I.S.S.-Comité bovendien ook de zgn. „gezelligheidsverenigingen,” de Corpora, Vrouwelijke Studentenverenigingen, Unitates en Bonden, en de Faculteitsverenigingen omvat. De bedoeling van deze beide lichamen is dus, dat allen zich op deze conferentie bezinnen op de vele aspecten, die de Universiteit ons biedt, en dat niet ieder maar let op dat probleem, dat in zijn eigen kring gewoonlijk naar voren gebracht wordt.

Wat het resultaat hiervan zal zijn? Zeker, het is lang niet uitgesloten, dat er bepaalde concrete punten aangewezen worden, waar verandering mogelijk en gewenscht is. We zullen dankbaar zijn voor dit resultaat!

Maar er is meer! Aan een Universiteit studeeren betrekkelijk zelfstandige menschen. Wat deze menschen later voor de maatschappij zullen beteekenen, hangt niet alleen af van de meerdere of mindere volmaaktheid der Universiteit, maar bovenal van de wijze, waarop van de studententijd gebruik is gemaakt.

Op dit punt zal men waarschijnlijk allen veel van elkaar kunnen leeren, ook juist als groepen. Want belangrijke problemen gaan soms aan velen voorbij tot schade van henzelf en de maatschappij. Daarom heeft de voorbereidingscommissie er naar gestreefd de meest markante gezichtspunten, waaronder de Universiteit gezien wordt, hier door alleszins bevoegde sprekers te laten behandelen. Als uitgangspunt zal daarbij dienen het vraagstuk der overbevolking van Universiteiten en Hoogeschoolen. Dit lag voor de hand, daar de verschijning van het lijvige rapport, dat de Commissie-Limburg over dit vraagstuk samenstelde, zeer binnenkort te verwachten is en dit vraagstuk dan zeker aller belangstelling zal trekken. Dit zij echter slechts het uitgangspunt voor de andere lezingen. Al wijst ieder spreker dan ook op een bepaald probleem, het geheele programma is een waarborg tegen eenzijdige behandeling.

De president-curatoren en rectores magnifici van de tien academische instellingen, die ons land telt, zijn uitgenoodigd als gasten van de gezamenlijke Nederlandsche studentenorganisaties aan deze conferentie deel te nemen. Z.E. de Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen heeft zich bereid verklaard de conferentie te openen. Deze conferentie zal derhalve de eerste zijn, waaraan de geheele Nederlandsche studentenwereld zijn medewerking verleent, de eerste ook, waar regeeringspersonen, academische autoriteiten en studenten tezamen zullen komen om deze vraagstukken te bespreken. Moge dit zijn vruchten dragen voor Universiteit en Maatschappij!

KILLE VLEUGELS.

Rip was er niet. Moedeloos trok ik mijn jas weer aan en worstelde mij tegen de stroom in van leden, die als hongerige biggen naar hun trog toe liepen. De drukte op de Societeit bereikte juist het hoogtepunt van den dag, waaruit men zal begrijpen dat het tegen etenstijd liep. Nu Rip er niet was, en hij blijkbaar tegen alle wetten der natuur inging, besloot ik hem te zoeken op de plaats, waar men hem het minst zou verwachten: zijn kamer. En nou vraag ik je wie daar zat! Mijn culinair vriendje had de heerlijke, dampende schotels van de Societeit verwisseld voor een sneedje oud brood met margarine.

„Dus je gaat toch naar alle bals, ook tooneel?” vraag ik. Tusschen twee teugen water uit de Melk is goed voor Elk zegt hij: „Wat, hals? Dat zeg je nu ik net . . . ?”

„Kom Rip, dat moet je je niet aantrekken, tenslotte was ze toch vrij dom!” Met een klap zet hij zijn beker neer: „Nee hoor, praat me er niet van, dat Delftsche blauwtje laat me Siberisch koud. Ik heb afgedaan met de vrouw in het algemeen, en ga mij nu als Held ontwikkelen!”

„???”

„Ik ga de Menschheid een Dienst bewijzen, en wat jou misschien meer zegt: volkomen belangeloos!

Ik begrijp precies, wat mij te beurt zal vallen; persconferenties, hoofdartikelen, lintjes, doctor honoris causa aan de T. H. enz. enz.

Maar deze dingen zal ik met een kiesch, maar beslist gebaar afwijzen, voor mij bestaat alleen het Belang der Wetenschap.”

„Maar wat wil je toch doen?” „Naar de stratosfeer!”

„Ah, een ballontocht dus. Hoe origineel. Waar krijg je het geld vandaan?” doe ik enthousiast.

„Nee, iets heel nieuws, wat me laatst te binnen schoot, toen jij me met een tafelpoot op m'n hoofd sloeg. Onthoud dit goed, want bij iedere groote uitvinding hoort een anecdote over de wijze, waarop het genie geïnspireerd werd. Het principe is heel eenvoudig. Je weet, dat een verbrandingsmotor werkt door verbranding.” „De naam deed mij al zoiets vermoeden,” sprak ik.

„Nu dan, voor verbranding is lucht nodig, en die hebben wij niet.”

„Hoe bedoel je?” „Nou ja, bij ons in de stratosfeer. Maar daar heb ik een middelje tegen bedacht. Ik neem doodeenvoudig wat blokjes vaste lucht, stop die in een speciaal daarvoor gemaakte doos, en laat de vrijkomende lucht naar de motor vloeien.”

„Maar dat is prachtig! Wat voor een toestel denk je daarvoor te nemen?”

„Oh, ik heb een gewone leskist van Waalhaven, ga je mee morgen een proefvluchtje maken?”

Even kijken, morgen eenige onmisbare colleges en een practicum. Maar hoe onaardig voor Rip, hem, nu op dit, voor zijn carrière zoo critieke moment teleur te stellen!

„Goed,” zeg ik. „Maar waar haal je de uitrusting vandaan? Je moet toch een bijzonder pak hebben voor die groote hoogte, anders spatten we als kermisballonnetjes uit elkaar!”

„M'n beste kerel, maak je daar geen zorgen over, natuurlijk heb ik voor alles gezorgd. Mijn oom, je weet wel, die van de scheepswerf, heeft me twee duikerpakken geleend. Die heb ik binnenste buiten gekeerd, zoodat het nu fijne stratosfeer-costuumpjes zijn!” Ik stond verstomd van zooveel vernuft en organisatievermogen.

* *

De grondmannen, die het Pandertje uit de groote K.L.M.-hangar reden, vermoedden niet, tot welke prestaties dit beestje in staat was.

Gelukkig waren er ook geen leden van het Aerobestuur op het veld aanwezig, want deze bekwame vliegtechnici zouden onmiddellijk het pijpje opgemerkt hebben, dat uit de motor stak en eindigde in een vierkante doos, die wel iets had van een Frigidaire. Zoo ongemerkt mogelijk hielpen wij elkaar in onze wat opzichtige vliegtechniek en klommen in de cockpit van onze geriefelijke aëroplaan. Nog even controleerde Rip of het richtingsroer en de ailerons wel behoorlijk werkten, toen:

„Voor vrij? . . . Contact!”

Met donderend geraas verhief het stalen vogeltje zich van het groene grastapijt.

„De rotkist loopt weer als een dief!” schreeuwt Rip tevreden door de koptelefoon. In een gewaagde bocht scheert hij langs de lichtmast, zoodat wij aan de wielen wat antennes en zoo meenemen. Dan stijgen we snel, en voor ik het weet is de aarde onder ons een landkaart 1 : 5000. Rip kijkt om met een trotsche lach, hij wil een looping draaien. Ik voel, dat er juist op het punt, dat wij de landkaart boven in plaats van onder ons zien, iets gebeurt, waarop hij niet verdacht is, en met een wonderlijke buiteling liggen wij weer normaal in de lucht. „Een mieterse Immelmann” roept hij zonder een zweem van twijfel. Nu draait hij een knopje om en onder een sissend geluid stuiven we met nog grooter vaart het azuur tegemoet. Een blik op de hoogtemeter bewijst me, dat we pas op 6000 m boven N.A.P. zitten, we hebben dus nog een fiksche tocht voor de boeg. „Binnen een half uur zijn we bij Piccard,” roept Rip. Het wordt aardig koud en we zijn nog steeds geen sterren voorbij gevlogen. Zoodat ik het genoeg en het nut van deze stratosfeertocht ga betwijfelen. Maar we stijgen al sneller en sneller, de hoogtemeter springt van twaalf op veertien, van veertien op zestien duizend meter. Laatst ging ik per fiets van Delft naar Scheveningen en terug, ongeveer 17 km, dus eigenlijk is deze tocht ook zoo'n wonder niet.

Op 22000 m is het werkelijk verdomd koud. Ik grijp naar de cognakflesch, maar slaag er niet in, het vocht eruit te likken. „Kranig gedaan, Rip, alle records geslagen, zullen we nu eens wat gaan dalen?”

„Welnee, hij loopt nou juist lekker!”

Ik zie aankomen, dat dit een sneu tochtje wordt.

Op ongeveer 30.000 m houdt plotseling het sissen op. Rip kijkt verschrikt in de ijskast, we hebben geen korrel lucht meer (behalve in de flesschen om adem te halen).

De motor slaat af, en we zijn omringd door stilte, aether en nog eens aether.

Ver beneden nog de landkaart, ik merk dat de kleuren van de Bos-atlas niet overeenkomen met de werkelijkheid, en het kost me dan ook moeite om ons landje te ontdekken.

Maar de Zuiderzee brengt me een heel eind in de goede richting. Gelukkig dus, dat die nog niet droog is. Rip, uitstekend navigator, heeft zijn doel al lang in de gaten, en cirkelt als een arend om laag, waar je wel wat duizelig van wordt op den duur. Maar toen we twee uur aan het cirkelen waren was er nog bitter weinig veranderd in onze toestand. De hoogtemeter wees nog 25.000 meter, de Pander wilde gewoon niet omlaag. „Op die manier missen we onze Vrijdagsche borrel” bromde Rip en zette de Pander op zijn kop. Dat hielp, plotseling had de aantrekkingskracht van de aarde ons weer te pakken en als een steen vielen we naar beneden. Toen we ongeveer twee uur gevallen waren, moesten we weer aan landen gaan denken. Heel ver onder ons zag ik de witte ster van het vliegveld Waalhaven (het was al donker geworden), en voor wij het wisten waren we op 1000 m boven het vliegveld.

Rip haalde langzaam de levier naar zich toe, zoodat we eindelijk weer een menswaardige houding in het heelal aannamen. Ik zat nog steeds te verkleumen van de kou, had niets te doen en verveelde me. Maar mijn lijden was bijna ten einde. Nog wat suizen, nog wat gepriegel met voetstuur en ailerons, dan ploep, ploep raken de wielen de grond, en weldra staan we voor de hangar.

„Kunnen we de laatste bus naar Delft nog halen?” vraag ik klappertandend.

„Ja, rap, rap,” roept Rip.

Op de Societeit was het rookerig, warm en gezellig. Vadzig zit men zijn kopje koffie na tafel te gebruiken, zich reeds verneukelend op een avond vol spanning en humor in Delfia. Wij bestellen een hondenportie, en nemen nog gauw zoo'n lekkere Kabouter.

„Morgen, Rip. Nooit meer naar de stratosfeer!” Hierop hebben we gedronken.

B. S. B.

AGENDA.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zondag (v.m.)	2 Febr.	10.30 uur	Instituut voor Arbeidersontwikkeling.
Zondagmiddag	2 „	2.15 „	Tooneelgroep „Het Masker”. Directie: Ko Arnoldi. Jonkvrouwe de la Seiglière
Zondagavond	2 „	8.15 „	Tooneelgroep „Het Masker”. Directie: Ko Arnoldi. Toekomst.
Maandagavond	3 „	8.00 „	Leger des Heils. Voordracht door Generaal Evangeline Booth.
Dinsdagavond	4 „	8.00 „	Koninklijke Zangvereniging „Cecilia”. Concert.
Woensdagav.	5 „	8.15 „	Residentie Orkest. Volks-Concert No. 6. Dirigent: Issaye Dobrowen. Solist: Jaap Stotyn (Hobo).
Zaterdagavond	8 „	8.00 „	Mengelberg Concert. Serie A No. 7 van het Abonnement. Dirigent: Georg Szëll. Soliste: Julia Nussy (Zang).

10

The first part of the report
 deals with the general
 situation of the
 country and the
 progress of the
 work during the
 year. It is
 followed by a
 detailed account
 of the various
 projects and
 the results
 achieved. The
 report concludes
 with a summary
 of the work
 done and a
 list of the
 members of the
 committee.

The second part of the report
 deals with the
 financial
 statement of the
 committee for the
 year. It shows
 the income and
 expenditure of
 the committee
 and the balance
 carried forward
 to the next
 year. The
 report is
 signed by the
 members of the
 committee.